

Petycja

o przestrzeganie Konstytucji, Praw Pacjenta i Praw Człowieka oraz zaprzestanie nakładania uciążliwych grzywien w celu przymuszenia do szczepień zdrowych osób

Domagamy się od Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, aby wypełniał swoje zadania z poszanowaniem Konstytucji RP, Konwencji o Prawach Człowieka (w tym również orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka), Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Godności Istoty Ludzkiej Wobec zastosowań Biologii i Medycyny oraz ustaw i rozporządzeń obowiązujących w RP.

Niniejszym na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 2 ustawy o petycjach żądamy zaniechania przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego wydawania niezgodnych z prawem postanowień, w których wyznacza zdrowym osobom indywidualne terminy szczepień obowiązkowych oraz stosuje grzywny celem przymuszenia do wykonania szczepienia w wyznaczonym przez siebie terminie.

Uzasadnienie

Domagamy się, aby Wojewoda działał wyłącznie w ramach swojej właściwości, a działania władcze organu, zgodnie z prawem, ograniczył do zakresu swoich kompetencji określonych prawem. Wojewoda nie posiada uprawnień do wydawania postanowień w sprawach indywidualnych szczepień osób zdrowych, poza ogłoszonym stanem epidemii. Żaden przepis prawa nie uprawnia Wojewody do stosowania środków przymusu wobec osób zdrowych, które nie poddają się szczepieniom obowiązkowym. Uprawnienie takie nie może być domyślne. Żaden przepis nie uprawnia Wojewody do wyznaczania osobom zdrowym terminów szczepień obowiązkowych. Uprawnienie takie również nie może być domyślne.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski podejmuje działania z zamiarem przymuszenia zdrowej osoby do wykonania profilaktycznej procedury medycznej, której przeprowadzenie wiąże się z ryzykiem. Jednocześnie nie biorąc żadnej odpowiedzialności za możliwe szkody zdrowotne, które mogą powstać w wyniku zastosowania przymusu. Badanie stanu zdrowia przed wykonaniem szczepienia nie daje gwarancji braku powikłań poszczepiennych.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski łamiąc swój konstytucyjny obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa, dokonuje zamachu na wolność i nietykalność osobistą obywateli Rzeczypospolitej oraz podważa zaufanie obywateli do Państwa.

Podkreślamy, że prawo osoby do odmowy poddania się procedurom medycznym, zostało zagwarantowane przez art. 31 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jak również art. 16 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Zgodnie z przywołanym art. 16 pacjent ma prawo do wyrażenia zgody na udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych lub odmowy takiej zgody, po uzyskaniu informacji w zakresie określonym w art. 9 tejże ustawy. Analogiczną

regulację zawierają przepisy ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyści jak i postanowienia Konwencji o Prawach Człowieka i Biomedycynie z 19 listopada 1996 r., przede wszystkim zaś jej art. 5 oraz art. 8.

Co więcej Europejski Trybunał Praw Człowieka w orzeczeniach *Matter vs Słowacja* z dnia 5 lipca 1999 r. oraz *Salveti vs Włochy* z dnia 9 lipca 2002 r. wskazał:

„Trybunał przypomina, że życie prywatne obejmuje integralność fizyczną i psychiczną osoby (nr 32647/96, decyzja 07.01.98, DR 94, s. 91-93). W związku z tym Trybunał zbadał wniosek na podstawie artykułu 8 Konwencji, który stanowi co następuje: Każdy ma prawo do poszanowania swojego życia prywatnego i rodzinnego, swojego mieszkania i swojej korespondencji. Władza publiczna nie może ingerować w korzystanie z tego prawa, z wyjątkiem przypadków, zgodnie z prawem i koniecznych w demokratycznym społeczeństwie z uwagi na bezpieczeństwo państwowe, bezpieczeństwo publiczne lub dobrobyt gospodarczy kraju, na ochronę porządku i zapobieganie przestępstwom, ochronę zdrowia i moralności lub ochronę praw i wolności innych osób. Trybunał uważa, że obowiązkowe szczepienia jako przymusowe zabiegi medyczne oznaczają ingerencję w prawo do poszanowania życia prywatnego, gwarantowanego przez art. 8 ust. 1.”

W 2008 roku z ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu chorób zakaźnych u ludzi, zostały usunięte przepisy, które pozwalały karać zdrowych obywateli za niewykonanie obowiązkowych szczepień ochronnych. Intencją prawodawcy było więc, aby osoby zdrowe, podejmujące indywidualne decyzje w sprawach zastosowania szczepień ochronnych, nie były poddawane żadnym restrykcjom ani środkom przymusu. Przepisy karne i restrykcje zostały zachowane wyłącznie w odniesieniu do osób chorych lub podejrzanych o zachorowanie na niektóre choroby zakaźne, szczególnie niebezpieczne.

Art. 5 ww. ustawy jest jedynie przesłanką do nałożenia obowiązku i poza szczepieniami, wymienia również inne procedury medyczne, w oczywisty sposób dobrowolne dla zdrowych osób. Szczepienia ochronne mają się odbywać „na zasadach określonych w ustawie”, która to w żadnym miejscu nie przewiduje możliwości zastosowania środków przymusu wobec zdrowych osób.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wiedzy o Szczepieniach „STOP NOP” jest organizacją społeczną, powołaną do wspierania osób poszukujących wiedzy o szczepieniach i zapobieganiu chorobom zakaźnym, podejmujących własne, świadome decyzje na temat stosowania profilaktycznych procedur medycznych. Wspieramy osoby poszkodowane w wyniku zastosowania szczepień ochronnych, u których wystąpił NOP lub powikłania poszczepienne, osoby administracyjnie przymuszane wykonania kolejnych szczepień. Celem osób zrzeszonych wokół Stowarzyszenia jest zniesienie postkomunistycznego obowiązku szczepień, zastąpienie go pełną dostępnością szczepień refundowanych oraz powszechnością i otwartością pełnej informacji o działaniu preparatów.

Domagamy się również wprowadzenia w Polsce, wzorem większości cywilizowanych krajów, systemu odszkodowań za powikłania poszczepienne, oraz rzeczywistej rejestracji działań niepożądanych.

Z informacji przekazanych Stowarzyszeniu wynika, iż organ wymierza grzywny w stałej wysokości do 500zł w stosunku do każdej osoby wskazanej przez IS jako zobowiązanej, nie badając przy tym sytuacji rodzinnej, jak i majątkowej osób zobowiązanych. Taki stan rzeczy jest w sprzeczności z przepisami ustawy, jak i aktualnym orzecznictwem sądów administracyjnych. Grzywny są nakładane na rodzinę podwójnie, osobno na każdego z rodziców, mimo że dotyczą wykonania szczepień u jednego dziecka.

Zgodnie z art. 7 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji organ egzekucyjny ma obowiązek stosowania środków najmniej uciążliwych dla zobowiązanego. Nie sposób mówić aby organ każdorazowo ustalając kwotę grzywny w wysokości 500zł badał okoliczności konkretnej sprawy, a nadto aby stosował środki najmniej uciążliwe w celu przymuszenia do wykonania obowiązku. Co więcej, przy ustalaniu wysokości grzywny organ egzekucyjny nie bierze pod uwagę końcowej sumy jaką rodzina zobowiązanych będzie musiała zapłacić. W większości przypadków postępowania egzekucyjne w celu zmuszenia do poddania się obowiązkowym szczepieniom ochronnym prowadzone są przeciwko obojgu rodziców, a łączna kwota, sięgająca czasami wysokości nawet wielu tysięcy złotych, którą musi zapłacić rodzina, jest dla przeciętnej rodziny kwotą astronomiczną. Obowiązek uzależnienia wysokości grzywny w celu przymuszenia od sytuacji majątkowej zobowiązanego został zasignalizowany również w judykaturze przedmiotu.

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lutego 2008 r. wskazano, iż sytuacja majątkowa i rodzina zobowiązanego nie powinna pozostawać obojętna dla organu egzekucyjnego przy ustalaniu wysokości grzywny. Powyższe zostało podtrzymane w wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, jak i Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 marca 2015 r., sygn. akt II OSK 1915/13: „**Wysokość grzywny w celu przymuszenia niewątpliwie należy uzależnić od sytuacji majątkowej zobowiązanego**”. Z powyższego wynika, iż organ egzekucyjny ma obowiązek badania sytuacji materialnej zobowiązanego i dopiero w oparciu o te dane podejmować decyzję w przedmiocie wysokości nakładanej grzywny.

Pomimo ciężącego obowiązku organ egzekucyjny nie analizuje sytuacji majątkowej, jak i rodzinnej zobowiązanych. Brak jest również w treści postanowień o nałożeniu grzywny wyjaśnienia przesłanek, jakimi kierował się organ przy zastosowaniu grzywny w celu przymuszenia. Powyższe oznacza całkowitą dowolność w tym zakresie i prowadzi do sytuacji, w której rozstrzygnięcie organu egzekucyjnego w tej części wymyka się spod kontroli sądu. Ponadto zgodnie z opinią prawną Biura Analiz Sejmowych z dnia 17.08.2015 nr AS-WAL-1686/15, wojewoda nie ma prawa zawierać porozumienia z wojewódzką stacją sanitarno - epidemiologiczną w zakresie prowadzenia egzekucji administracyjnej. Mówi ona, że:

1. Wojewoda nie może zawierać porozumień z kierownikami zespolonych służb inspekcji i straży, gdyż podmioty te łączy z Wojewodą stosunek podległości.
2. Organy wskazane w art. 20 §2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji działają jako organy egzekucyjne w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym tylko w sytuacji, gdy mają do tego wyraźne umocowanie ustawowe.

3. Wojewoda nie może powierzyć w drodze porozumienia wojewódzkim inspektorom sanitarnym prowadzenia w jego imieniu egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym, dotyczących szczepień ochronnych.

Jest ryzyko, musi być wolny wybór.

W związku z powyższym, wzywamy jak w petitum.